

Пътуване до Кюстендилъ.

I.

На софийската гара имаше голѣма навалица. Всѣки бързаше да си извади билетъ за пътуване. Вториятъ звънецъ удари и всички пътници се прибраха по мѣстата си. Гарата утихна, а шумътъ се прѣмѣсти въ трена.

Прозорцитѣ на трена бѣха задрѣстени отъ глави: едни вземаха сбогомъ отъ роднини, а други отъ приятели. Чувахе се само „сбогомъ“ и „на добъръ часъ“! . . .

Тренътъ пътуваше за *Кюстендилъ*. Повечето пътници отиваха да разгледатъ новата линия и да се насладятъ на хубоститѣ, шо се криеха до сега къмъ този кѣтъ на България. Линията Радомиръ - Кюстендилъ бѣше отворена прѣди три дни.

Радостта у всички бѣше голѣма.

Третиятъ звънецъ удари . . Тренътъ изсвири, запухтѣ и тежко се понесе по своитѣ релси.

Скоро почнахме да се изкачваме изъ Владайското дефиле. Минахме най-високата точка и тренътъ съ голѣма бързина потегли къмъ Радомиръ.

Отъ Радомиръ започва новата линия. Пътницитѣ надвиснали надъ прозорцитѣ, разглеждаха на всички страни. До станция *Бѣлѣво* мѣстността е повечето равна. Отъ тамъ трена навлиза въ *Струмишкото дефиле*.

Хубоститѣ почватъ да се низятъ една по една . . . Пътницитѣ сѣхъ неспокойни, едни стоятъ